

ارزیابی اثر قارچ *Piriformospora indica* بر مقاومت گیاه برنج به تنش شوری تحت شرایط هیدروپونیک

علی رئیسی^۱، مژگان سپهری^۲، امیرحسین خوشگفتارمنش^۳، مهدی قبولی^۴
۱- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم خاک دانشگاه صنعتی اصفهان، ۲- استادیار گروه علوم خاک دانشگاه شیراز ۳- استاد گروه علوم خاک دانشگاه صنعتی اصفهان، ۴- استادیار گروه زراعت دانشگاه ملایر

چکیده

تنش شوری به عنوان یکی از تنش‌های غیر زنده طیف گسترده‌ای از تغییرات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی و کاهش عملکرد را در گیاهان زراعی موجب می‌شود. قارچ شبه مایکوریزی *P. indica* توانایی تحریک رشد و افزایش مقاومت گیاهان میزبان به تنش‌های زیستی و غیر زیستی را دارد. هدف از این پژوهش بررسی تاثیر این قارچ بر رشد و عملکرد و همچنین نسبت Na/k ریشه و اندام هوایی گیاه برنج تحت شرایط تنش شوری می‌باشد. بدین منظور، گیاهچه‌ها با قارچ تلقیح شده و ۱۴ روز بعد از تلقیح، ۳ سطح تنش شوری (نرمال، ۵۰ mM و ۱۰۰ mM) در آنها القاء شد. ۳۵ روز بعد از تلقیح، پارامترهای مؤثر در رشد و افزایش زیست توده مانند وزن خشک و تر ساقه و همچنین وزن تر و خشک ریشه و نسبت سدیم به پتاسیم ریشه و اندام هوایی اندازه‌گیری و با گیاهان شاهد مقایسه شد. نتایج این پژوهش نشان داد که قارچ *P. indica* باعث افزایش رشد و مقاومت گیاهان برنج به تنش شوری می‌گردد. واژه‌گان کلیدی: تنش‌های غیر زیستی، *P. indica*، زیست توده

مقدمه

رشد و عملکرد گیاهان در بسیاری از مناطق دنیا توسط تنش‌های محیطی زیستی و غیرزیستی تحت تأثیر قرار می‌گیرد. در بین تنش‌های غیر زیستی، تنش شوری خسارات گسترده‌ای را موجب می‌شود (۲). قارچ‌های اندوفایت موجب افزایش مقاومت گیاهان میزبان در برابر تنش‌های محیطی و بهبود خصوصیات مورفولوژیکی آنها می‌شوند (۵). این قارچ همزیست اختیاری بوده و به آسانی در محیط‌های کشت مصنوعی قادر به رشد است (۱). علاوه بر نقش این قارچ در بهبود رشد و عملکرد گیاهان شواهد زیادی مبنی بر نقش این قارچ در افزایش مقاومت گیاهان نسبت به تنش‌های محیطی موجود است (۴). همچنین این قارچ با تأثیری که بر مکانیسم‌های مولکولی می‌گذارد میزان تحمل گیاهان به تنش را افزایش می‌دهد.

قارچ اندوفایت *P. indica* دارای دامنه وسیعی از گیاهان میزبان است که با کلنیزاسیون ریشه آنها سبب تحریک رشد آنها می‌گردد گیاهان میزبان شامل انواع خشکی پسند، بوته‌های یکساله و چند ساله و درختان چوبی می‌باشند (۸). تأثیر تلقیح قارچ *P. indica* در افزایش بیوماس گیاهانی نظیر جعفری، توتون، و درخت سپیدار توسط وارما و همکاران (۱۹۹۸) نیز گزارش شده است (۹). کوماری و همکاران گزارش دادند گیاهان خردل^۱، کلم^۲ و اسفناج^۳ پس از تلقیح با این قارچ به طور معنی‌داری نسبت به گیاهان شاهد افزایش رشد نشان دادند (۶). والر و همکاران (۲۰۰۵) نیز به تأثیر *P. indica* در افزایش عملکرد و مقاومت گیاه به تنش شوری و خشکی اشاره کردند (۱۰). این قارچ تجمع یون‌ها را در گیاهان به وسیله افزایش نسبت سدیم به پتاسیم تعدیل میکند و پاسخ سیستماتیک گیاهان را به تنش شوری از طریق تغییر در پاسخ فیزیولوژیک افزایش می‌دهد و در نهایت باعث افزایش رشد گیاه می‌گردد که این افزایش رشد را می‌توان به عنوانی معیاری از افزایش تحمل گیاهان به تنش شوری و خشکی در نظر گرفت (۳). روش‌های بیولوژیک مبتنی بر استفاده از پتانسیل ارگانیزم‌های مفید خاکزی در برقراری روابط همزیستی با گیاهان نقش مؤثری در افزایش مقاومت گیاه به تنش‌های محیطی بر عهده دارند. پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر قارچ *P. indica* بر زیست توده گیاه و نسبت سدیم به پتاسیم شاخساره هوایی گیاه برنج به عنوان معیارهایی از افزایش تحمل گیاهان به تنش شوری انجام شده است.

مواد و روش‌ها

تهیه و تکثیر مایه تلقیح *P. indica*

جدایه قارچ به مدت ۴ هفته در دمای ۲۵-۲۴ درجه سانتی‌گراد درون انکوباتور نگهداری شد. به منظور تهیه مایع تلقیح، مقدار ۳۰-۲۰ محلول آب توپین ۲۰ به هرپتری دیش اضافه شد و پس از جمع‌آوری اسپورهای قارچ، تعداد آنها با استفاده از لام نتوبار شمارش (۱۰^۷ × ۵ اسپور در میلی‌لیتر) شد.

کشت گیاهان و اعمال تیمارها

به منظور انجام این پژوهش، آزمایش گلخانه‌ای در ظرف‌های کشت با استفاده از محلول غذایی بوشیدا در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار در گلخانه پژوهشی دانشگاه صنعتی اصفهان انجام شد. فاکتورهای آزمایش شامل ۳ سطح شوری (۵۰، ۰، ۱۰۰ میلی‌مولار NaCl) و دوسطح قارچ *P. indica* (تلقیح و عدم تلقیح) بودند. بذور سالم و یکنواخت برنج به صورت دستی جدا و بوسیله اتانول و هیپوکلریت سدیم ضد عفونی گردیدند. بذورهای جوانه‌دار شده برنج رقم هاشمی با محلول حاوی اسپورهای قارچ به مدت ۲-۱ ساعت بر روی شیکر با دور آرام (۸۰-۷۰ rpm) قرار داده شدند تا امکان اتصال اسپورها به سطح ریشه‌چه فراهم شود. سپس گیاهچه‌ها

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

به ظرف‌های حاوی محلول یوشیدا انتقال داده شده و در بیشینه دمای روزانه ۲۴-۲۳ درجه سانتی‌گراد و دمای شبانه ۱۸ درجه سانتی‌گراد و رطوبت نسبی ۶۰ درصد به مدت ۵ هفته قرار گرفتند. یک هفته پس از کاشت نمونه برداری از ریشه گیاهان تلقیح شده برای تعیین میزان کلنیزاسیون انجام شد. اعمال تنش شوری ۱۴ روز پس از کاشت انجام شد. جهت جلوگیری از شوک ناشی از اثرات اسمزی مربوط به تنش شوری اعمال تنش به صورت تدریجی و از غلظت ۲۵ میلی‌مولار آغاز شد. پس از گذشت ۳ هفته از اعمال تنش و مشاهده اختلاف ظاهری در رشد گیاهان تلقیح شده با قارچ *P. indica* در شرایط نرمال و تنش، نمونه برداری از اندام هوایی صورت گرفت.

اندازه‌گیری وزن خشک و تر اندام هوایی

پس از گذشت ۳ هفته از اعمال تنش نمونه برداری از بخش هوایی گیاه انجام شد. پس از تعیین وزن تر نمونه‌های گیاهی برداشت شده، نمونه‌های مذکور به مدت ۴۸ ساعت در آون با دمای ۶۵ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند و وزن خشک آن‌ها نیز محاسبه شد.

اندازه‌گیری میزان سدیم و پتاسیم اندام‌هوایی گیاه

اندازه‌گیری سدیم و پتاسیم به وسیله دستگاه فلیم‌فوتومتر و با روش پراساد و همکاران (۱۹۹۷) انجام شد (۷).

نتایج و بحث

وزن خشک ریشه و اندام هوایی در گیاهان شاهد و تلقیح شده تحت تنش شوری

گیاهان تلقیح یافته با قارچ *P. indica* از رشد بیشتر ریز خوردار بودند (شکل ۱). پنج هفته پس از رشد در شرایط نرمال (عدم تنش)، وزن خشک ساقه و ریشه در گیاهان تلقیح شده به ترتیب ۲۷/۱ و ۳۶/۱ برابر گیاهان شاهد بود (شکل ۳). وقتی گیاهان شاهد و تلقیح شده به مدت سه هفته در معرض تنش شوری متوسط و بالا قرار گرفتند، کاهش رشد در هر دو گروه از گیاهان قابل مشاهده بود، اما کاهش رشد در گیاهان تلقیح شده کم‌تر از گیاهان شاهد بود، طوری که میزان وزن خشک ساقه و ریشه در گیاهان تلقیح شده در شرایط تنش شوری (۵۰ میلی‌مولار نمک) نسبت به شرایط نرمال به ترتیب ۳۷/۱ و ۴۴/۱ افزایش یافت. این نتایج نشان می‌دهد اگرچه تنش شوری بالا به هر دو گروه از گیاهان مورد بررسی تأثیر گذاشته اما میزان اثرات سوء آن در گیاهان تلقیح شده کم‌تر است. این مطالب بیان‌گر اثرات مثبت قارچ بر گیاهان تلقیح شده در شرایط تنش شوری می‌باشد.

ارتفاع شاخساره هوایی در گیاهان تلقیح شده و شاهد تحت تنش شوری

تلقیح گیاهان با قارچ *P. indica* باعث افزایش در ارتفاع اندام هوایی شد. پنج هفته پس از رشد در شرایط عدم تنش، ارتفاع اندام هوایی در گیاهان تلقیح شده ۱۰۱۳ برابر گیاهان شاهد بود (شکل ۴). وقتی گیاهان شاهد و تلقیح شده به مدت ۳ هفته تحت تنش شوری (۵۰ و ۱۰۰ میلی‌مولار نمک) قرار گرفتند در هر دو گروه کاهش رشد مشاهده گردید، اما این کاهش رشد در گیاهان تلقیح شده کم‌تر از گیاهان شاهد بود (شکل ۱)، به طوری که میزان ارتفاع اندام هوایی در گیاهان تلقیح شده تحت تنش (۵۰ میلی‌مولار و ۱۰۰ میلی‌مولار نمک) به ترتیب ۱۷/۱ و ۲۴/۱ برابر گیاهان شاهد بود (شکل ۴). این نتایج نشان می‌دهد اگرچه تنش شوری بالا مانع رشد گیاهان می‌شود ولی در گیاهانی که با قارچ تلقیح شده‌اند این کاهش رشد کم‌تر است. این مطلب بیان‌گر کاهش اثرات شوری و افزایش مقاومت گیاهان در برابر تنش و افزایش عملکرد گیاهان توسط قارچ *P. indica* است.

نسبت سدیم به پتاسیم ریشه و اندام هوایی در گیاهان تلقیح شده و شاهد تحت تنش شوری

تلقیح گیاهان با قارچ *P. indica* باعث افزایش نسبت سدیم به پتاسیم در ریشه و اندام هوایی گیاهان تلقیح شده نسبت به گیاهان شاهد گردید (شکل ۲). افزایش تنش شوری باعث افزایش Na/k در ریشه و اندام هوایی گیاهان تلقیح شده نسبت به گیاهان شاهد شد، به طوری که Na/k ، اندام هوایی و ریشه گیاهان تلقیح شده تحت تنش (۵۰ میلی‌مولار نمک)، به ترتیب ۱.۲۴ و ۱.۴۴ برابر گیاهان شاهد بود (شکل ۲). در شرایط تنش شوری، افزایش Na/k باعث افزایش تعادل یونی در گیاهان تلقیح شده نسبت به گیاهان شاهد می‌شود. گیاهان تلقیح شده نسبت سدیم به پتاسیم بیشتر و هم‌چنین رشد بیشتری نسبت به گیاهان شاهد داشتند. بنابراین این قارچ با افزایش نسبت سدیم به پتاسیم و بالا بردن تعادل یونی سبب افزایش رشد گیاه در شرایط تنش شوری می‌گردد.

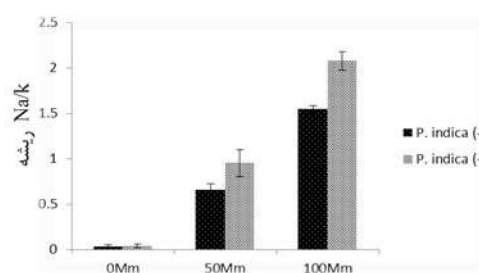
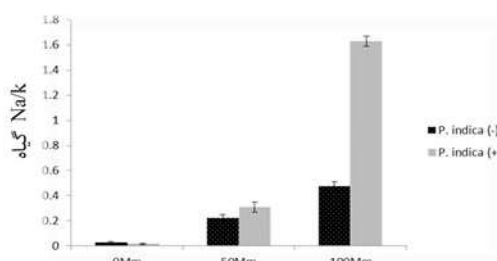
چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

(+) *P. indica*

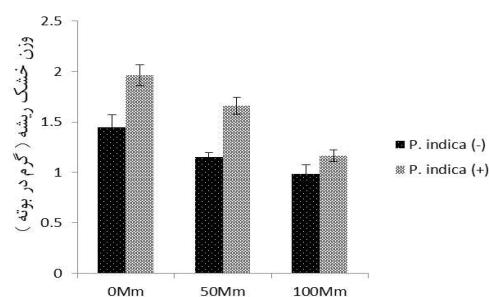
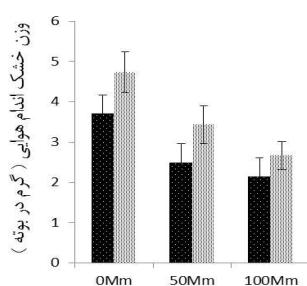
(-) *P. indica*

شکل ۱. مقایسه رشد گیاهان شاهد (تلقیح نشده) و تلقیح شده با قارچ *P. indica* در سطح ۱۰۰ میلی مولار کلرید سدیم

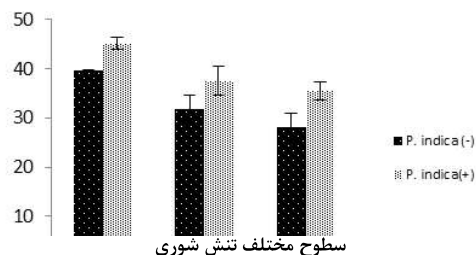

شکل ۲. مقایسه اندام هوایی Na/k : ریشه؛ چپ Na/k : گیاهان تیمار و شاهد تحت شرایط تنش شوری. راست Na/k گیاه

سطوح مختلف تنش شوری

شکل ۳. مقایسه وزن خشک ریشه و اندام هوایی گیاهان تیمار و شاهد تحت شرایط تنش شوری. راست: وزن خشک ریشه؛ چپ: وزن خشک گیاه

شکل ۴. مقایسه ارتفاع اندام هوایی گیاهان تیمار و شاهد تحت شرایط تنش

منابع

- [۱] کشاورز، پیمان. ۱۳۸۰. اثر منابع و مقادیر ازت بر رشد و غلظت کلر و سدیم در گندم تحت شرایط شور. مجله پژوهشی خاک و آب. موسسه تحقیقات خاک و آب، ۱۵(۲): ۲۴۰-۲۳۲.
- [۲] میرمحمدی میبدی، س. ع. م. و ب. قره یاضی. ۱۳۸۱. جنبه‌های فیزیولوژیک و بهنژادی تنش شوری گیاهان. انتشارات دانشگاه صنعتی اصفهان.
- [۳] Alikhani M., Khatabi B., Sepehri M., Nekouei M. K., Mardi M. and Salekdeh G. H. ۲۰۱۳. A proteomics approach to study the molecular basis of enhanced salt tolerance in barley (*Hordeum vulgare* L.) conferred by the root mutualistic fungus *Piriformospora indica*. *Molecular BioSystems*, ۹(۶): ۱۴۹۸-۱۵۱۰.
- [۴] Blackstock W. P. and Weir M. P. ۱۹۹۹. Proteomics: quantitative and physical mapping of cellular proteins. *Trends Biotechnol*, ۱۷: ۱۲۱-۱۲۷.
- [۵] Friedrich M; Grosser R. J; Kern E. A; Inskip W. P. and Ward. D. M. ۲۰۰۵. Hydrocarbon phytoremediation field trial. *Appl. Environ. Microbiol*, ۶۹: ۴۳۸-۴۸۹. Hooda P. S. and Alloway B. J. ۱۹۹۳. Effects of time and temperature on the bioavailability of Cd and Pb from sludge-amended soils. *J. Soil Sci.* ۴۴: ۹۷-۱۱۰.
- [۶] Moco s; Vervoot J; Moco S; Bino R. J; Vos De. R. C. and Bino R. ۲۰۰۷. Metabolomics technologies and metabolite identification. *Trac Trend Anal. Chem*, ۲۶۵: ۸۵۵-۸۶۶.
- [۷] Prasad A; Kumar D; Singh D. V; Prasad A. and Jain D. C. ۱۹۹۷. Rspnse of *Artemisia annual*. To soil salinity. *Herbs spic. Med Plant*, ۵: ۴۹-۵۵.
- [۸] Singh A., Sharma J., Rexer K. H., and Varma A. ۲۰۰۰. Plant productivity determinants beyond minerals, Verma S., Varma A., Rexer K. H., Hassel A., Kost G., Sarbhoy A., Bisen P., Bü tehorn B., and Franken Waller F; Achatz B; and H. Baltruschat. ۲۰۰۵. The endophytic fungus *Piriformospora indica* reprograms Barley to salt stress tolerance, disease resistance and higher yield. *PNAS*, ۱۰۲: ۱۳۳۸۶-۱۳۳۹۱.
- [۹] Verma S., Varma A., Rexer K. H., Hassel A., Kost G., Sarbhoy A., Bisen P., Bü tehorn B., and Franken P. ۱۹۹۸. *Piriformospora indica*, gen. et sp. nov., a new root-colonizing fungus. *Mycologia*, ۸۹۶-۹۰۳.
- [۱۰] Waller F; Achatz B. and Baltruschat H. ۲۰۰۵. The endophytic fungus *Piriformospora indica* reprograms Barley to salt stress tolerance, disease resistance and higher yield. *PNAS*, ۱۰۲: ۱۳۳۸۶-۱۳۳۹۱.

Abstract

Salinity as one of the abiotic stresses extends a wide range of physiological and biochemical changes and will result in yield losses in crops. The Micoriza-like fungus, *Piriformospora Indica*, has the ability of motivating the growth and increasing the resistance of host plants against biological and non-biological stress. The aim of this study is to evaluate the effect of this fungus on the growth and also Na / k of the roots and the aerial organs of rice plants under salt stress conditions. Thus, the seedlings are inoculated with fungus and ۱۴ days after inoculation with ۳ levels of salinity (normal, ۵۰ mM and ۱۰۰ mM) they were induced. ۵ weeks after inoculation, the parameters influencing on the growth and the increase of biomass as dry stems weight also as dry weight of the root and the ratio of sodium to potassium of the root and the aerial organ was measured and compared with the control plants. The results of this study showed that the P.Indica fungus causes an increase in the growth and the resistance of rice plants against salinity stress.